

καί νά ἐξετάζη οίονδήποτε εισιτήριο εἰς τὸ ταμείον ἢ εἰς τὴν κατοχήν τῶν συλλεκτῶν εισιτηρίων ἢ τῶν ταξιθετῶν ἢ τῶν ἀγοραστῶν ἢ ἀλλαγῶν, ἵνα ἐξακριβῶνῃ κατὰ πόσον τηρῶνται αἱ πρόνοιαι τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

(8) Τὸ δικαίωμα τὸ πληρωτέον δυνάμει τῶν ὑποπαραγράφων (α), (β) καὶ (γ) τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέον νά πληρῶνεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐξουσιοδοτημένον πρὸς τοῦτο πρόσωπον.

(9) Οἰονδήποτε πρόσωπον τὸ ὁποῖον—

(α) πωλεῖ ἢ προσφέρει πρὸς πώλησιν οἰονδήποτε εισιτήριο τοῦ ὁποίου τὸ τίμημα οὐδόλως ἀναφέρεται ἢ τοῦ ὁποίου τὸ τίμημα ἀναφέρεται ἀνακριβῶς ἢ πωλεῖ ἢ προσφέρει πρὸς πώλησιν οἰονδήποτε εισιτήριο ἀντὶ τιμήματος ὑψηλοτέρου τοῦ ἀναφερομένου ἐπὶ τοῦ εισιτηρίου, ἢ

(β) πωλεῖ οἰονδήποτε εισιτήριο (πλὴν εισιτηρίου ἐκδιδομένου δωρεάν) ἄνευ ἐνσήμου ἢ μετ' ἐνσήμου ἀξίας μικροτέρας τῆς κανονικῆς, ἢ

(γ) ἀφήνει οἰονδήποτε πρόσωπον νά εἰσέλθῃ ἢ ἐπιτρέπει τὴν εἰσδοχὴν οἰονδήποτε προσώπου εἰς οἰονδήποτε μέρος δημοσίας ψυχαγωγίας ἄνευ εισιτηρίου ἢ ἔναντι εισιτηρίου τὸ ὁποῖον δὲν πληροῖ τὰς προνοίας τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἢ

(δ) ἀφαιρεῖ ἐξ οἰονδήποτε εισιτηρίου ἠκυρωμένον ἔνσημον μετὰ πρόθεσιν ὅπως ἐπαναχρησιμοποίησιν τοῦτο ἢ ἐπικολλᾷ ἐπὶ οἰονδήποτε εισιτηρίου ἔνσημον τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη ἅπαξ χρησιμοποιηθῆ ἐπὶ εισιτηρίου τινός, ἢ

(ε) παραλείπει νά πληρῶσῃ τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον εἶναι πληρωτέον ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἢ

(στ) ἄλλως παραβαίνει τὰς προνοίας τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ,

θὰ εἶναι ἔνοχον ἀδικήματος δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

(10) Ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ αἱ λέξεις «τόπος δημοσίας ψυχαγωγίας» θὰ σημαίνῃ οἰονδήποτε θέατρον, κτίριον, σκηνὴν ἢ μέρος χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἰονδήποτε θεατρικοῦ ἔργου, κινηματογραφικῆς παραστάσεως, διὰ χορόν, δι' οἰονδήποτε ψυχαγωγίαν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ κοινὸν γίνεται δεκτὸν ἢ δι' οἰονδήποτε δημοσίαν συγκέντρωσιν καὶ αἱ λέξεις «δημοσία ψυχαγωγία» θὰ περιλαμβάνουσι οἰονδήποτε ἐκ τῶν προμνησθεισῶν χρήσεων τόπου δημοσίας ψυχαγωγίας».

Οἱ ἀνωτέρω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

(Υ.Ε. 342/59.)

Ἄριθμός 469

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ, ΚΕΦ. 243

Κανονισμοὶ γενόμενοι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Βελτιώσεως Μαλλιάς

Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιβέβληται δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ περὶ Χωρίων (Διοίκησις καὶ Βελτίωσις) Νόμου, Κεφ. 243, τὸ Συμβούλιον Βελτιώσεως Μαλλιάς ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦσας Κανονισμοὺς :

1. Οἱ Κανονισμοὶ ο἗τοι δύνανται νά ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοίκησις καὶ Βελτίωσις) Τροποποιητικοὶ Κανονισμοὶ Μαλλιάς τοῦ 1963, καὶ θὰ ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Χω-

ρίων (Διοικήσεις και Βελτίωσις) Κανονισμῶν Μαλλιᾶς 1952—1956 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς καλουμένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ δύνανται νὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσεις καὶ Βελτίωσις) Κανονισμοὶ Μαλλιᾶς 1952—1963.

Ἐπίσημος
Ἐφημερίς
396/1952.
813/1956

2. Διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται ὁ Κανονισμὸς 163 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ :

«Κανονισμὸς 163.—(1) Τὸ πληρωτέον ὑφ' ἐκάστου προσώπου λαμβάνοντος ἄδειαν δυνάμει τοῦ Μέρους τούτου τῶν παρόντων Κανονισμῶν δικαίωμα ἐν σχέσει πρὸς τὴν τοιαύτην ἄδειαν θὰ εἶναι ὡς ἀκολουθῶς :

- (α) Ἐὰν ἡ ἄδεια λαμβάνεται διὰ περίοδον ἐνὸς μηνὸς θὰ πληρώνεται τοιοῦτο δικαίωμα ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν εἰς ἐκάστην περίπτωσιν καθορίσει ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ τοιοῦτο δικαίωμα δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς £6.
- (β) Ἐὰν ἡ ἄδεια λαμβάνεται διὰ περίοδον μιᾶς ἑβδομάδος θὰ πληρώνεται τοιοῦτο δικαίωμα ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν εἰς ἐκάστην περίπτωσιν καθορίσει ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ τοιοῦτο δικαίωμα δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς £3.
- (γ) Ἐὰν ἡ ἄδεια λαμβάνεται διὰ μίαν μόνον παράστασιν εἰς τόπον δημοσίας ψυχαγωγίας θὰ πληρώνεται τοιοῦτο δικαίωμα ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν εἰς ἐκάστην περίπτωσιν καθορίσει ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ τοιοῦτο δικαίωμα δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς £2.
- (δ) Ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἶναι πληρωτέα δυνάμει τῶν παραγράφων (α), (β) καὶ (γ) ἀνωτέρω, τὸ ἀκόλουθον δικαίωμα (ἐν τοῖς ἐφεξῆς καλούμενον «δικαίωμα θεάματος») θὰ πληρώνεται ἐπίσης :

	Μίλις
(i) Δι' ἕκαστον εἰσιτήριο τοῦ ὁποῖου ἡ συνολικὴ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰ 100 μίλις	5
(ii) Δι' ἕκαστον εἰσιτήριο τοῦ ὁποῖου ἡ συνολικὴ ἀξία ὑπερβαίνει τὰ 100 μίλις ἀλλὰ δὲν ὑπερβαίνει τὰ 200 μίλις	10
(iii) Δι' ἕκαστον εἰσιτήριο τοῦ ὁποῖου ἡ συνολικὴ ἀξία ὑπερβαίνει τὰ 200 μίλις	15

(2) Τὸ δικαίωμα θεάματος θὰ ἐπιβάλλεται δι' ἐιδικῶν ἐνσήμων ἅτινα τὸ Συμβούλιον θὰ προμηθεύῃ καὶ πωλῇ εἰς πᾶν πρόσωπον λαμβάνον ἄδειαν δυνάμει τοῦ Μέρους τούτου τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

(3)—(α) Οὐδὲν πρόσωπον δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸν εἰς οἰονδήποτε μέρος δημοσίας ψυχαγωγίας εἰμὴ μόνον ἔναντι εἰσιτηρίου, ἔστω καὶ ἐὰν τὸ τοιοῦτο εἰσιτήριο ἐκδίδεται δωρεάν :

Νοεῖται ὅτι δικαίωμα θεάματος δὲν θὰ ἐπιβάλλεται ἢ πληρώνηται ἐπὶ οἰονδήποτε εἰσιτηρίου ἐκδιδομένου δωρεάν.

(β) Ἐπὶ ἐκάστου εἰσιτηρίου θὰ ὑπάρχῃ προσηρτημένον δελτίον ἐλέγχου τὸ ὁποῖον θὰ ἀποκόπτεται ἐκ τοῦ εἰσιτηρίου ὑπὸ τοῦ συλλέκτου εἰσιτηρίων ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ κατόχου τοῦ εἰσιτηρίου εἰς τὸ μέρος τῆς δημοσίας ψυχαγωγίας. Αὐτὸ τοῦτο τὸ εἰσιτήριο θὰ φυλάττεται ὑπὸ τοῦ κατόχου τούτου μέχρι τέλους τῆς δημοσίας ψυχαγωγίας.

(4) Τὸ ἀκριβὲς τίμημα ἐκάστου εἰσιτηρίου δέον νὰ ἀναφέρεται ἐπ' αὐτοῦ.